

TRE GODE GRUNDE - KVINDEN BAG

Mit navn er Cecilie Underbjerg. Jeg

er 29 år gammel,
sygeplejestuderende - og bor på
Østerbro med min mand og vores
tre børn. Bloggen er en blanding
af de små hverdagsfortællinger -
og de lidt større tanker.

Kontakt:
tregodegrunde@gmail.com

INSTAGRAM

17.01.18 CECILIE

Vanvidsdag

Klokken er ti minutter i ni. Jeg har smidt mig på min sofa. Jeg har ikke befundet mig i den i hvad der ligner en uge. Det er procentvis en uoverskueligt voldsom nedgang i forhold til normalen.

Jeg er færdig. Mere end jeg kan huske, at jeg har været i virkelig virkelig lang tid. Opbrugt. Opslidt. Udtømt. Færdig. Færdig.

Shit.

Jeg har eksamen til op over begge ører. Jeg har godt vidst, at det ville ske – for imens jeg har kæmpet mig igennem det sidste halve år på Herlev, som har været så fantastisk og givende og udviklende og rørende – har jeg med fuldt overlæg skubbet alt, hvad der hedder eksamen og størstedelen af litteraturen foran mig. For at overleve, for at hænge sammen, for at være mor. Og kone. Og blogger. Og podcaster. Og menneske. Og nu betaler jeg prisen. Er du sindssyg, jeg betaler prisen. Har druknet mig selv i bøger og artikler og overvejelser og noter og teorier og forskningsresultater og sygeplejefaglige overvejelser i den dér uge væk fra sofaen – fra tidlig morgen til sen aften – kun afbrudt af de timer på dagen, hvor jeg har været mor. Og kok. Og rengøringsdame. Løgn, mit gulv har aldrig været mere beskidt og mit badeværelse skriger på Ajax. Og i dag – klokken 11:45 – klykkede jeg “aflever” og fik sendt det skriftlige oplæg, der skal danne grundlag for næste uges mundtlige eksamen, afsted til min vejleder og censor. 15 minutter i lukketid. Med bankende hjerte og farligt høj puls. Efter at have ændret og tilføjet og tvivlet til det sidste. Og jeg har ingen anelse om hvordan det er gået.

Og så ringede min mor på døren. For at optage det podcastafsnit, jeg skal klippe sammen om lidt og udgive i morgen. For nu var der tid. Og det gik skidegodt – for jeg var høj og lettet – og vi sludrede løs, grinede og huskede tilbage på 1998. Og så gik hun og jeg klippede lidt og så tænkte jeg, at jeg ville hente mine børn i nogenlunde ordentlig tid, så jeg kunne nå at være sammen med dem i nogle timer inden jeg skulle til bestyrelsesmøde i institutionen. Og så er det jo fedt, at de bliver så glade for at se én. Eller noget. Måske er det i virkeligheden fedt nok, at de er så glade for og trykke i deres SFO, at de bliver dybt fornærmede over at blive hentet. Men hey. Styr jer.

Hjem. Købe teboller og marengskys på vejen. For at afværge den krise det var, at SFO'ens brød ikke var færdigbagt til tiden. Snakke om dagen. En ad gangen. Berette og spørge og fortælle. Hente Hugo. Syng alle sangene i Hr. Skægs ABC. En gang hver. Fem gange den

med Å. Tænde for Ramasjang. Ordne det køkken, der bærer præg af, at min mand sidder i ligeså meget eksamen op til halsen, som jeg gør. Hente pizzaer til ungerne og deres farfar, der skulle passe dem, fordi førnævnte mand selvfølgelig også var til bestyrelsesmøde. Ha. Bestyrelsesmøde. Håbe på, at ingen opdager hvor træt, man er. Undertrykke gab på gab. Hælde kaffe ned. Den plejer at være stærkere. Forlade mødet på slaget 19:15 for at nå hjem og putte unger. Snakke med sig selv på vejen hjem og aftale, at man tager det hele stille og roligt og får en god stund ud af det, selvom klokken er over normal sengetid, selvom man er alene og selvom den dér sofa kalder. Råber. Forlanger.

Putte. Fuck. Satans kvikke unger, der straks gennemskuer deres mors underskud og giver hende kamp til stregen. En to-årig, der altid vil sove, men som absolut på ingen måde i hele universet vil sove. Som skriger. Og en seks- og en otte-årig, der finder noget at skændes vildt og voldsomt over – indtil de også skriger. Tre børn, der skriger. På en gang. Det gør de aldrig. På en gang. I morgen skal jeg forberede et mundtligt oplæg til den dér eksamen. Tilbage til mine teorier og artikler og tvivlen.

Måske skulle man alligevel flytte på landet. Eller på en ø. Og leve af kærlighed og kildevand og dyrke yoga og komme i zen. Hvad fanden er zen overhovedet? Jeg vil gerne låne lidt. Kan man købe det et sted?

Godnat.

Følg mig her:

5 kommentarer Cecillie

Læs videre

Kilde: <http://tregodegrunde.dk/category/hverdag/>

Denne tekst er gengivet med tilladelse fra rettighedshaver

Dette materiale må downloades, printes og kopieres til undervisningsbrug med en aftale med [Copydan Tekst & Node](#)

